

Tratnik bi bil lahko poslal marsikaj boljšega in originalnejšega.

Da je v Vasiljeviču nekaj, pravi Jakopič. Bomo videli . . .

Jakhel z „damskim portretom“ svoji gospodični sestri ni ravno napravil komplimenta, prej prijatelju Gerbiču. Študija za „Palermo“ je dobra in čez „Karlovski most“ bo prišel v še boljše kraje.

Sirka še ne poznam. Razstavljen je čedno šolsko delo.

Zajčeva reliefa sta vredna treh bronastih Prešernov, Repičeva busta je pa delo rutiniranega akademika.

O Myszu sem že govoril.

Razstavo vlečejo iz vode fotografi. Če bi ne bilo tako duhomorno aranžirano in če bi bilo dve tretjini manj fotografij, bi razstava mnogo pridobila. Sicer jim pa ob srečnem začetku prav odkritosrčno čestitam. Omenim naj samo

Brinška z res umetniškim „Južnim vremenom“, Kunaverja z japonskim „Soparnim jutrom v gorah“ in zanimivimi „Zimskimi večeri“, Plemelja in dušo društva, Frana Vesela. Škoda, da imajo figuralnega tako malo.

Ker je razstavil tudi Avgust Berthold svoje čudovite stvari, pač ni treba še posebej omenjati, da se je obisk fotografske razstave vsakemu bogato izplačal.

Kar se pa tiče umetniške razstave, sem pa preverjen, da govorim v imenu publike in v imenu vseh pravih ljubiteljev umetnosti, če še enkrat pribijem, da tako zmašeno razstavo odločno odklanjam. Da takih izložb več ne bo, nam zagotavlja snujoča se umetniška organizacija.

„Ljubezen do umetnosti, dobra volja in pohlevna duša in sovrastvo do laži“¹ so mi narekovale poročilo. Izpolnil sem svojo dolžnost.

¹ R. Jakopič v „Zvonu“ p. 356.

ODKRITJE SPOMENIKA P. BERNARDU VOVKU

To in ono.

Odkritje spomenika p. Bernardu Vovku.

Dne 26. junija t. l. so odkrili na pokopališču v Brežicah nagrobni spomenik zaslužnemu solniku, frančiškanku p. Bernardu Vovku, ki je umrl 8. marca t. l. istotam. (O njegovem življenju glej „Dom in Svet“ 1908, št. 2, str. 95, 96.) Spomenik so mu postavili njegovi bivši učenci; izdelal ga je kipar Alojzij Vodnik iz kararskega marmorja. — Slovesnosti odkritja se je udeležilo 14 učencev pokojnikovih, med njimi: nadrevident juž. žel. Jos. Gomilšek, nadsvetnik Mat. Zamida, finančni svetnik Fr. Zajc, nadporočnik v pok. Otmar Sever, notar Rohrmann, okr. tajnik Adolf Rohrmann, dalje drž. in dež. poslanec kanonik dr. Žitnik, provincial Angelus, p. Hugolin Sattner, župniki Gabrič, Jančigar, Kerin, Režek. Drugi so poslali pozdrave, med njimi viceadmiral Ant. Haus. — Ob 9. uri je bila sv. maša. Celebrant je imel tisti krasni plašč, ki so ga podarili učenci p. Vovku ob njegovi demantni maši l. 1908. Po sv. maši so šli udeleženci s frančiškansko družino vred na pokopališče, kjer je kratko, a lepo govoril notar Rohrmann. Odkritju spomenika je sledila skupna molitev. — Redka je pieteta, kakršno izkazujejo p. Bernardu njegovi bivši učenci. XY.

Ljudski oder.

8. septembra t. l. je bil otvorjen Ljudski oder z javno produkcijo dramatične sole. (I. tečaj je vodil prof. A. Robida, II. pa dr. J. Robida.) Šola je trajala tri mesece. Učenci so hoteli pokazati, da znajo nastopiti v klasiški ter ljudski igri in v deklamaciji.

Če vpoštevamo, da je šola trajala jako malo časa in da učenci po velikanski večini niso poznali niti odra, niti skrivnosti igralske tehnike, moramo odkritosrčno priznati, da so igralci in učitelji dosegli dovolj. S par izjemami je bilo sicer še vse diletantsko; mnogokje je bilo opaziti, da manjka glasovne moči in izvežbanosti ter naravnih, zaokroženih kretenj in, kar je bolj usodepolno, zadostne inteligentnosti za pravo umevanje vloge. Toda pri nekaterih učencih smo tudi z zadoščenjem opazili izredno dramatiško sposobnost, sposobnost čuvstvovanja in izražanja, kar nam je dovolj garancije za igralski uspeh Ljudskega odra. Par upravičeno ambicioznih igralcev in igralk, ki jih Ljudski oder, hvala Bogu, že ima, more potegniti vso drugo tovarišijo k sebi in za seboj. To se bo zgodilo. Tisti, ki so ob prvem nastopu učencev Ljudskega odra obupavali, nimajo prav. Iz tega ma-